

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 stycznia 2024 r.

DIH-4.707.29.2023.BP

DECYZJA DIH.4.33.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 168), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Janiny Skurzyńskiej – Rackiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Handel Obwoźny Janina Skurzyńska - Racka od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.219.C.145.2023.MM z dnia 29 września 2023 r., na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen,

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję;**
- 2) **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w wysokości 100 zł (słownie sto złotych).**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 19 czerwca 2023 r., przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, w punkcie sprzedaży obwoźnej, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach 120 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej (...) co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 168) – zwanej dalej „ustawa o cenach” oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 20022 r. poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 19 czerwca 2023 r. (nr akt kontroli: DP.8361.126.2023).

Przedsiębiorca pismem z dnia 5 lipca 2023 r. przedstawił swoje stanowisko w sprawie wskazując, że jego zdaniem ceny były umieszczone w sposób widoczny dla konsumentów.

Ponadto przedsiębiorca podniósł również kwestę swojej ciężkiej sytuacji życiowej i złego stanu zdrowia.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 30 sierpnia 2023 r., Mazowiecki WIIH poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen.

Przedsiębiorca pismem z dnia 5 września 2023 r. ponownie podniósł okoliczności, które przedstawił w piśmie z dnia 5 lipca 2022 r.

Mazowiecki WIIH decyzją nr PO.219.C.145.2023.MM z dnia 29 września 2023 r., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 600 zł (słownie: sześćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów. Decyzja została odebrana w dniu 2 października 2023 r.

Pismem z dnia 9 października 2023 r., (data stempla 11 października 2023 r.) Strona wniosła odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu Strona podniosła, iż ceny były uwidocznione. Jak wskazał Strona oznaczenie cen polegało na uwidocznieniu tychże cen na kijach wystawionych na stoisku. Kontrolujący natomiast, wg. Strony, tych cen nie zauważyli. Strona podniosła przy tym zły stan swojego zdrowia oraz niski przychód osiągany z prowadzonej działalności (karta podatkowa).

Pismem z dnia 31 października 2023 r., Prezes UOKiK zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w związku z wniesionym odwołaniem. Strona została poinformowana, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

W toku postępowania, Strona przesłała pismo z dnia 7 listopada 2023 r., w którym poinformowała o kłopotach zdrowotnych i trudnościach w komunikowaniu. Ponadto załącznikiem do w/w pisma był skan pisma z dnia 6 listopada 2023 r. jaki wpłynął do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Płocku, w którym Strona przedstawiła okoliczności przeprowadzenia kontroli.

W dniu 20 listopada 2023 r. do Prezesa UOKiK wpłynęło pismo przesłane zgodnie z właściwością przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii, w którym Strona również przedstawiła okoliczności przeprowadzonej kontroli.

Prezes UOKiK pismem z dnia 10 listopada 2023 r. wystąpił do Strony o przedłożenie dowodów potwierdzających wysokość dochodów.

W dniu 23 listopada 2023 r. do Prezesa UOKiK wpłynęło pismo Strony, w którym Strona przesłała dokumenty potwierdzające wysokość jej przychodu tj. decyzję o waloryzacji emerytury, zeznanie PIT-28, jak również dokumentację medyczną oraz dokumentację potwierdzającą poniesione wydatki (kredyt, rachunek za telefon).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Przechodząc na grunt poczynionych ustaleń faktycznych należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Cenę, cenę jednostkową oraz informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie ulega wątpliwości, iż Strona dopuściła się naruszeń polegających na braku uwidocznienia cen 11 produktów w stosunku do 120 asortymentów podlegających kontroli.

Organ zwraca przy tym uwagę, iż przed wszczęciem kontroli Strona została zapoznana z prawami i obowiązkami kontrolowanego, co potwierdziła własnoręcznym podpisem. Strona została również zapoznana z ustaleniami protokołu kontroli, co również potwierdziła własnoręcznym podpisem nie wnosząc do niego uwag. Dopiero w piśmie z dnia 5 lipca 2023 r. Strona odniosła się do okoliczności kontroli oświadczając: *„Otóż podczas kontroli, na kwiatach które stały w pudełku po bananach nie było cen. Ceny które były wcześniej założone zostały przeze ze mnie zdjęte. Powodem tego, iż kwiatki te były trochę podniszczone. Cena która była wcześniej nie była adekwatna do ich wyglądu.”* Z kolei, w piśmie z dnia 5 września Strona zaprzecza swoim wcześniejszym twierdzeniom, oświadcza bowiem: *„Ceny były bardzo widoczne dla klienta. Oznaczenie cen na te kwiaty, które spisała Pani Inspektor były bardzo widoczne dla klienta ponieważ informowały klienta przechodzącego koło mojego stoiska, natomiast kwiaty stały na ziemi w pudełku po bananach poza mną nie były wystawiane klientowi, tylko cena która informowała klienta, że coś takiego jest.”*

Do powyższych kwestii odniósł się Organ I instancji, który w uzasadnieniu decyzji wskazał: „Strona zarówno w piśmie pokontrolnym z 05.07.2023 r. jak i w piśmie z 05.09.2023r. złożonym w toku postępowania podniosła okoliczności, przedstawiające stan faktyczny odmiennie od ustalonego, podniosła, iż informacje w zakresie cen były uwidocznione dla klientów (wskazując przy tym szczegółowy sposób). Należy mieć na uwadze fakt, iż powyższe nie znajduje potwierdzenia w protokole kontroli. Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że 11 partii towarów nie zostało oznaczonych w ceną w miejscu sprzedaży. W przypadku, gdy przedsiębiorca nie zgadzał się ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, miał prawo wnieść uwagi do protokołu kontroli. Strona nie skorzystała z tego prawa. Tym samym, należy uznać, iż udokumentowane ustalenia kontroli są w pełni wiarygodne i prawidłowo odzwierciedlają stan faktyczny. (...). Ponadto w toku kontroli wydano żądanie dotyczące uzupełnienia brakujących cen, które przedsiębiorca niezwłocznie wykonał. Miał tym samym świadomość popełnienia naruszenia” – (str. 3 decyzji Mazowieckiego WIIH). Prezes UOKiK, w ramach ponownego rozpoznania sprawy, zgadza się z w/w stanowiskiem przyjmując je za swoje. Dodatkowo należy wskazać, że w sprzeczności z ustaleniami zawartymi w protokole stoi przedstawienie stanu faktycznego, jaki Strona zawarła w odwołaniu oraz w pismach z dnia 6 listopada 2023 r. skierowanych do Wojewódzkiego Inspektoratu IH w Płocku oraz Ministerstwa Rozwoju i Technologii. Strona jednakże swoich twierdzeń nie poparła żadnymi dowodami, które podważałyby ustalenia zawarte w protokole kontroli. Do protokołu z kolei nie wniosła uwag. Tym samym, podstawą rozstrzygnięcia jest stan faktyczny zawarty w protokole kontroli (por. wyrok NSA z dnia 05.09.2017 r. sygn. akt II GSK 3317/15: „Protokół sporządzony przez organ kontrolny przy współudziale kontrolowanego, z zapewnieniem możliwości przedstawienia przez kontrolowanego własnej wersji zdarzeń jest w rozumieniu art. 76 § 1 KPA, dokumentem urzędowym. Dokument ten, sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy w zakresie jego działania, stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Należy ponadto zaznaczyć, że odmowa podpisania protokołu kontroli przez kontrolowanego, nie pozbawia doniosłości dokumentu urzędowego, jeżeli kontrolowany brał udział w czynnościach kontrolnych i umożliwiono mu przedstawienie swoich uwag co do sposobu, warunków i wniosków z kontroli. Obalenie ustaleń protokołu kontroli, jako dokumentu urzędowego, jest możliwe i stosownie do art. 76 § 3 KPA wymaga przedstawienia przez stronę stosownych dowodów.”).

Resumując, Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż ustalenia jakie są zawarte w protokole kontroli jednoznacznie wskazują, iż Strona nie uwidoczniała cen w przypadku 11 towarów znajdujących się w ofercie, a więc naruszyła art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze

naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.2)).

Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ustawy o cenach. Zgodnie z art. 4 ust. 1 zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 04.07.1998) wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen.

Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż zarówno fizyczny brak ceny wywołuje ten skutek iż, konsument nie ma należytej informacji na temat oferowanego towaru (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 1400/19: *„Nie można natomiast, w ocenie Sądu, podzielić zarzutu skargi o znikomym stopniu naruszenia obowiązku informowania o cenach w przedmiotowej sprawie. Jeżeli bowiem przyjrzeć się produktom, w stosunku do których ceny nie były uwidocznione, ewidentnie widać, że dotyczą one szeroko rozumianej chemii gospodarczej. Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach a więc umożliwieniu klientom porównania cen konkurencyjnych towarów.”*). Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że Strona całkowicie nie dopełniła obowiązku uwidaczniania cen względem jednego asortymentu towarów tj. kwiatów, podczas gdy obowiązek taki został dopełniony względem pozostałego asortymentu oferowanego do sprzedaży a objętego kontrolą, a więc odzieży.

Reasumując, Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że stopień obowiązków w zakresie uwidaczniania cen należy uznać za znaczny.

W przypadku przesłanki dotychczasowej działalności przedsiębiorcy Organ stwierdza, iż Strona po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Organ stwierdza również, iż Strona podjęła działania naprawcze – jak bowiem wynika z protokołu kontroli – wydano żądanie dotyczące uzupełnienia brakujących cen, które przedsiębiorca niezwłocznie wykonał.

W przypadku przesłanki wielkości obrotu i przychodu przedsiębiorcy, Organ oparł się na oświadczeniu Strony o wielkości dochodu za rok 2022. W tej kwestii należy przywołać art. 7 kpa zgodnie z którym w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, o czym Mazowiecki WIIH nie wspomniał w decyzji, że wysokość dochodu strony za rok 2022 wyniosła (...). Przedmiotowa informacja rodzi wątpliwości, czy przesłanka wielkości obrotu i przychodu została w należyty sposób ustalona przez organ I instancji. W związku z powyższym, Prezes UOKiK zwrócił się do Strony o przedstawienie kopii zeznania podatkowego za rok 2022. Strona w odpowiedzi przesłała zeznanie podatkowe PIT-28 z wykazanim przychodem w wysokości (...) oraz decyzję o waloryzacji emerytury z której wynika, iż wysokość emerytury przed waloryzacją wynosiła (...), natomiast po waloryzacji (od 1 marca 2023 r.) wysokość emerytury wynosiła (...). Jak z powyższego wynika przychód w skali miesiąca (przy założeniu że wysokość przychodu z działalności gospodarczej nie zmieni się) wynosi (...) zł.

W przypadku przesłanki sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, przesłanka ta nie jest spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Prezes UOKiK, stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ Strona nie dopełniła obowiązku w zakresie uwidaczniania cen, naruszając tym samym interes konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z drugiej jednak strony należy wskazać, że stosunek produktów dotkniętych naruszeniem do produktów objętych kontrolą wynosi (...). Strona zaprzestała naruszania prawa, niemniej brzmienie art. 189f § 1 pkt 1 kpa wymaga łącznego spełnienia obydwu w/w przesłanek.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Należy przy tym zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej leży w gestii wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej – w przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest to Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.

Zdaniem Prezesa Urzędu brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że *„usunięcie naruszenia prawa”* nie jest tożsame z *„zaprzestaniem naruszenia”*. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że naruszenie miało miejsce w dniu przeprowadzenia kontroli, w toku której Strona zamieściła wymagane informacje. Tym samym zaprzestała naruszania prawa, co oznacza, iż nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Zatem w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary na podst. art. 189f § 2 i 3 kpa.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przemawiające za uchyleniem decyzji organu I instancji. Jednakże poczynione na nowo ustalenia faktyczne pozwalają na rozstrzygnięcie sprawy co do istoty.

Prezes Urzędu nie tylko na nowo przeanalizował przesłanki wymiaru kary, ale również uwzględnił cele zawarte w art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 04.07.1998), zgodnie z którym przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Prezes UOKiK ponownie zwraca uwagę, że stosunek produktów dotkniętych naruszeniem w zakresie uwidaczniania cen do ogólnej liczby produktów skontrolowanych wynosi (...). W takich okolicznościach, zdaniem Prezesa Urzędu, utrzymanie kary w wysokości wymierzonej zaskarżoną decyzją, oznaczałoby realizację tylko i wyłącznie celu represyjnego kary, przy jednoczesnym pominięciu ich skuteczności, a przede wszystkim proporcjonalności tej kary do stopnia naruszenia i przychodu.

Z tego też względu Prezes Urzędu, na podst. art. 189f § 1 pkt 2 kpa uchyla zaskarżoną decyzję i wymierza karę pieniężną w wysokości 100 zł, jako proporcjonalną, to jest właściwą do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 2021, poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2023 poz. 168).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a